

mende med Udkastet fra 1854. Man tør derfor vistnok med Føie slutte, at Lovudkastet, saaledes som det foreligger, baade er vel overvejet og i det Hele overensstemmende med Beslutningens Anskuelse om, hvorledes Haugevæsenet bør ordnes, og Ministeriet har derfor ogsaa antaget, at der fra dets Standpunkt ikke er Anledning til i Realiteten at forandre Lovforslaget. Denne Antagelses Rigtighed turde formeentlig ogsaa bestrækes ved et Henblik paa Lovudkastets Indhold. Deels er dette nemlig saa specifikt særøst, at det er vanskeligt for den, der ikke er i Besiddelse af et nøie Kjenndskab til de lokale Forhold paa Færøerne, at have en fuldkommen begrundet Mening om Hensigtsmæssigheden af de enkelte Bestemmelser i Udkastet, deels er dette i det Hele nærmest at betragte som en Samling af de Regler, der i Tidernes Løb ved Sædvane have dannet sig, i hvilken Henseende bemærkes, at det af Lagtingets Betænkning af 1854 fremgaaer, at Thingets Bestræbelser navnlig ere gaaede ud paa at forandre Kommissionens Udkast i de Punkter, hvori dette havde fjernet sig fra det Bestaaende. Udkastets Diemed kan saaledes nærmest betegnes at være det, at ophæve de i den ældre Lovgivning endnu bestaaende, men i Praxis ikke overholdte Regler, at lempe de endnu gjældende Regler efter de paa Derne indtraadte forandrede Forhold og Anskuelse, samt at ordne de Regler, der have udviklet sig ved Skik og Brug, og tillægge dem den fornødne Lovskraft.

Det nys fremhævede Moment, at nemlig Lovudkastets Indhold er af en saa absolut lokal Natur, at det fornødne Kjenndskab til de Forhold, det berører, neppe tør forudsættes udenfor Færøerne, maa ogsaa efter Ministeriets For mening være af væsentlig Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes denne Sag hensigtsmæssigt videre bør fremmes. Det vilde nemlig, saavidt skjønnes, være uhensigtsmæssigt at fremme Sagen paa den sædvanlige Maade, nemlig nu at udarbejde et Regjeringsudkast med det fra Lagtinget modtagne Forslag til Grundlag og derefter at forelægge dette Udkast for Rigsdagen, idet dennes Medlemmer heller ikke kunne antages i Almindelighed at være i Besiddelse af det for-

nødne Kjenndskab til de heromhandlede specielle Forhold, og det derfor formeentlig vilde være i høi Grad utilfredsstillende for dem at behandle en Sag af denne Beskaffenhed i dens hele Detail. Hertil kommer endnu, at det, hvis Udkastet i sin Heelhed forelægges for Rigsdagen, vedtages af denne og derefter erholder kongelig Stadfæstelse, for Fremtiden vil blive nødvendigt, naar nogen Forandring ønskes i den eventuelle Lov, at hele den sædvanlige Lovgivningsmagt atter sættes i Bevægelse, hvilket neppe kan anses for hensigtsmæssigt, og i ethvert Fald betydeligt vil forsinke Sagens Afgjørelse. En lignende Betragtning som den her fremhævede gjordes ogsaa gjældende paa Rigsdagen under Behandlingen af Lovet om Grindesfangsten paa Færøerne, og man har troet, at de samme Hensyn maatte endog i høiere Grad være bestemmende med Hensyn til Behandlingen af nærværende Sag. Det er imidlertid en Selvefølge, at Rigsdagens Medvirkning ikke kan undværes til at bringe Sagen i Orden; men man har antaget, at denne Medvirkning i nærværende Tilfælde, tildeels i Lighed med hvad der sandt Sted ved Grindesloven, vilde kunne indskrænkes til, at der vedtages en Lov, hvorved Regjeringen bemyndiges til efter Indstilling fra Lagtinget ved en kongelig Anordning at foreskrive de Bestemmelser, som herefter skulle gjælde om Haugebrug paa Færøerne, at fastsætte Straf for Overtrædelser af de givne Forrifter samt give Regler for, hvorledes Retstvistigheder og Overtrædelser af Anordningens Bestemmelser skulle finde deres Afgjørelse. Og ligesom man efter det Foranførte har troet at kunne gøre Regning paa, at den anthydede Ordning af Sagen vil vinde Rigsdagens Bifald, saaledes skjønnes det ikke, at der fra Lagtingets Side vil kunne være Noget at erindre imod denne Fremgangsmaade, der ogsaa af den nærværende Amtmand paa Færøerne er anset for hensigtsmæssig.

Idet man derfor til Forelæggelse for Rigsdagen har udarbejdet foranstaaende Lovudkast, skal man med Hensyn til sammes enkelte Bestemmelser tilføie følgende Bemærkninger.

ad § 1. Foraa vidt det her er foreslaaet, at ogsaa Straffebestemmelser kunne optages i den paatænkte Anordning, bemærkes, at, naar